

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

BROOD EN SPELEN

SOMMIGE mensen vermaken zich op een domme en smakeloze wijze, anderen verstaan de kunst op prettige en intelligente manier een vrije dag of een avond door te brengen. Moest men de Romeinen beoordelen naar de wijze waarop zij zich vermaakten, zou het er voor hen niet zeer mooi uitzien... Van intelligentie, geestigheid, charme of vriendelijkheid geen spoor! Ze kenden niets anders dan bloedige vechtpartijen. In dat opzicht staken de Grieken torenhoog boven de Romeinen uit.

1. - EEN LOTERIJ

OMSTREEKS het jaar 200 ging het er in Rome zeer lustig toe. De keizers wensten populariteit en deden alles wat mogelijk was om de smaak van de massa te strelen. Zij deelden wijn uit, vijgen, dadels, kaarten, kaas, wild, zonder te spreken van de teerlingen die zij uitverloofden. Wie zo'n teerling kon bemachtigen had recht op een kleed, een huisdier, een schip en zelfs een villa! Het was zo iets als een loterij...

2. - HET AMFITEATER

HET amfiteater was het middelpunt waarrond het uitgangleven van Rome draaide en telkens weer was het gevuld met duizenden en duizenden kijklustigen. Om wat te zien? Om gladiatoren en slaven te zien vechten. Het volk besliste « pollice verso », de duim naar onder gekeerd, dat de overwonnen moest sterven. Gevechten met wilde dieren vormden steeds een nummer dat buitengewoon veel bijval had. Soms werd er water in de arena gelaten, maar niet om er op te spelevaren, doch om er in te vechten! In het jaar 106 wierp men 10.000 gladiatoren in de arena en werden er 11.000 wilde dieren afgeslacht!

3. - HET TEATER

DE Grieken hielden van een tragedie, de Romeinen kon men slechts boeien met groteske komedies, met grappen die alles behalve fijn waren en met pantomines. De acteur, men zou hem beter « clown » heten, moest de toeschouwers door een komisch gebarenspeel aan het lachen brengen. Een ernstig toneelstuk werd slechts gevolgd omwille van de rijke en kostbare decors. Treurig!

4. - HET CIRKUS

AL de Romeinen waren vurige liefhebbers van de paardrennen met gespan. Het « Circus Maximus », waar deze wedrennen plaats hadden, was een langwerpige piste die aan een kant eindigde op een halve cirkel. 400.000 toeschouwers konden er in plaats nemen. De Romeinse wagens, getrokken door vier paarden, moesten zeven ronden of acht kilometer afleggen. Er waren de groene, de blauwe, de rode en de witte paardenmenners. Sommige van deze menners, o.a. Diocles, verdienden miljoenen en kregen hun standbeeld. Heel wat Romeinen ruïneerden zich door op een van die beroemde menners te wedden. Het gehuil van het publiek overstemde het gekraak van de wagens die verpletterd werden. Vreselijk!

5. - WAAROP WACHTEN ZIJ?

DE Romeinen hadden 175 feestdagen of dagen waarop er iets belangrijks te doen was. Er heerste grote weelde en ook schreeuwende armoede. Ze konden zich eigenlijk niet amuseren. Een voorbeeld: enkele muzikanten gingen op de hoek van een straat staan, de voorbijgangers bekeken hen niet begrijpend en een van hen vroeg: « Waarop wachten zij om te vechten? »

(Wordt voortgezet.)